

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 293/2000/EF af 24. januar 2000 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder ...** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 294/2000 af 8. februar 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1393/1999 og om forhøjelse til 84 234 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det belgiske interventionsorgans besiddelse 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 295/2000 af 8. februar 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1667/98 og om forhøjelse til 634 125 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det svenske interventionsorgans besiddelse 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 296/2000 af 8. februar 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 10
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 297/2000 af 8. februar 2000 om åbning af supplerende kontingenter for indførsel i Fællesskabet af visse tekstilvarer med oprindelse i en række tredjelande, der deltager i handelsmesser i Det Europæiske Fællesskab** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 298/2000 af 8. februar 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2190/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutionsordninger for frugt og grøntsager** 16
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/103/EF af 24. januar 2000 om ændring af direktiv 80/181/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder** 17

1

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionen

2000/116/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 20. juli 1999 om statsstøtte, der er finansieret ved skattelignende afgifter, og som Nederlandene har til hensigt at yde til salgsfremme for prydblanser (meddelt under nummer K(1999) 3440)** 20

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 293/2000/EF
af 24. januar 2000**

om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

indebære bidrag til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fysisk, seksuel og psykologisk vold mod børn, unge og kvinder er en krænkelse af deres ret til liv, sikkerhed, frihed, værdighed og fysisk og emotionel integritet samt en alvorlig trussel mod ofrenes fysiske og mentale sundhed. Virkningerne af denne form for vold er så udbredte i hele Fællesskabet, at det må betragtes som et alvorligt sundhedsproblem.
- (2) Det er vigtigt at erkende voldens alvorlige umiddelbare og mere langsigtede virkninger for enkeltpersoner, familier og samfund, navnlig for sundhed, psykisk og social udvikling og for de berørtes lige muligheder, samt de høje sociale og økonomiske omkostninger for samfundet som helhed.
- (3) Ifølge WHO's definition er sundhed en tilstand af fuldstændig fysisk, psykisk og socialt velbefindende og ikke blot fravær af sygdom eller svageligheder. I henhold til artikel 3, litra p), i traktaten skal Fællesskabets virke

- (4) Disse principper er nedfældet i FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, i FN's konvention fra 1989 om barnets rettigheder, i Wien-erklæringen fra 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder, i erklæringen og handlingsplanen vedtaget på fjerde kvindekongress i 1995 i Beijing, i erklæringen og handlingsplanen om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn i kommercielt øjemed vedtaget på konferencen i 1996 i Stockholm samt i Lissabon-erklæringen fra 1998 om ungdomspolitikker og -programmer vedtaget på verdenskonferencen for ministrene for ungdomsspørgsmål.

- (5) Den Europæiske Union har taget initiativer inden for retlige og indre anliggender med fælles aktion af 24. februar 1997 om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn ⁽⁵⁾. De strafferetlige aspekter af vold hører under medlemsstaternes kompetence.

- (6) Europa-Parlamentet har i sine beslutninger af 18. januar 1996 om menneskehandel ⁽⁶⁾, af 19. september 1996 om mindreårige voldsofre ⁽⁷⁾, af 12. december 1996 om foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige i Den Europæiske Union ⁽⁸⁾, af 16. september 1997 om behovet for en europæisk kampagne til bekæmpelse af accepten af vold mod kvinder ⁽⁹⁾ og af 16. december 1997 om handel med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse ⁽¹⁰⁾ anmodet Kommissionen om at udarbejde og gennemføre handlingsprogrammer til bekæmpelse af denne form for vold.

⁽¹⁾ EFT C 259 af 18.8.1998, s. 2.
EFT C 89 af 30.3.1999, s. 42, og
EFT C 162 af 9.6.1999, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 169 af 16.6.1999, s. 35.

⁽³⁾ EFT C 89 af 30.3.1999, s. 42.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. april 1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 497), Rådets fælles holdning af 13. september 1999 (EFT C 317 af 4.11.1999, s. 1), Europa-Parlamentets afgørelse af 7. november 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 13. december 1999.

⁽⁵⁾ EFT L 63 af 4.3.1997, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT C 32 af 5.2.1996, s. 88.

⁽⁷⁾ EFT C 320 af 28.10.1996, s. 190.

⁽⁸⁾ EFT C 20 af 20.1.1997, s. 170.

⁽⁹⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 55.

⁽¹⁰⁾ EFT C 14 af 19.1.1998, s. 39.

- (7) Kommissionen påviste i sin meddelelse af 24. november 1993 om rammerne for en indsats til fremme af folkesundheden, at bl.a. forebyggelse af personskader er et vigtigt indsatsområde inden for folkesundhed. Som led heri vedtoges den 8. februar 1999 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 372/1999/EF om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af personskader ⁽¹⁾.
- (8) Ved at skabe bedre kendskab til og større bevidsthed om spørgsmålet om vold mod børn, unge og kvinder, ved at sørge for informationsspredning på dette område og ved at udarbejde foranstaltninger til supplerende af allerede eksisterende fællesskabsprogrammer og -foranstaltninger, idet unødige overlapninger undgås, kan dette program bidrage til i særlig grad at modvirke udnyttelse og til at sikre et højt niveau med hensyn til sundhedsbeskyttelse, herunder de fysiske, mentale og sociale aspekter, og med hensyn til livskvalitet.
- (9) Direkte foranstaltninger i forbindelse med vold mod børn, unge og kvinder er primært medlemsstaternes ansvar på nationalt, regionalt eller lokalt plan.
- (10) Fællesskabet kan bidrage til at forbedre medlemsstaternes foranstaltninger til forebyggelse af vold, herunder vold i form af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, unge og kvinder, ved at sprede og udveksle information og erfaringer, fremme en innovativ strategi, opstille fælles prioriteringer, udvikle netværk, hvor der er anledning til det, udvælge projekter på fællesskabsniveau og ved at motivere og mobilisere alle berørte parter.
- (11) Dette program kan bidrage positivt ved at gøre opmærksom på og motivere til god praksis samt ved at opfordre til nytænkning og erfaringsudveksling om de foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne, herunder udveksling af information vedrørende de forskellige love og de opnåede resultater.
- (12) Den planlagte foranstaltnings målsætninger kan derfor bedre virkeliggøres på fællesskabsplan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og princippet om proportionalitet, som anført i traktatens artikel 5. Denne afgørelse er begrænset til det mest nødvendige til gennemførelsen af disse målsætninger, og den rækker ikke ud over, hvad der er nødvendigt til dette formål.
- (13) Aktivt partnerskab på dette område mellem Kommissionen, medlemsstaterne og ikke-statslige organisationer (ngo'er), særlig de organisationer, der beskæftiger sig med børns, unges og kvinders velfærd og livskvalitet, bør fremmes og alle politikker og foranstaltninger på dette område afstemmes ved fremme af samarbejdet mellem ngo'er og andre organisationer og de nationale, regionale og lokale myndigheder.
- (14) Af hensyn til gennemførelsen af programmets målsætninger og til en så effektiv anvendelse af de disponible midler som muligt foretages der en omhyggelig udvælgelse af aktionsområder, idet der vælges projekter, hvor en fællesskabsindsats giver ekstra fordele, og som indeholder forslag og ideer til, hvorledes nye former for forebyggelse af vold kan afprøves og resultaterne heraf spredes som led i en tværfaglig strategi.
- (15) Der indledes samarbejde med kompetente internationale organisationer på de områder, der er omfattet af programmet, og med tredjelande, ligesom der samarbejdes med alle, som kan blive inddraget i forebyggelsen af vold.
- (16) Der bør træffes bestemmelser om at give ansøgerlandene mulighed for at deltage i dette program i perioden inden tiltrædelsen på de vilkår, der er fastsat i de pågældende aftaler, særlig associeringsaftalerne og tillægsprotokollerne til disse aftaler.
- (17) For at øge værdien og virkningerne af programmet bør der løbende foretages en evaluering af de igangsatte foranstaltninger, navnlig af deres effektivitet og af gennemførelsen af de fastsatte mål, således at de nødvendige justeringer kan foretages.
- (18) Dette program løber over fire år, hvilket giver tilstrækkelig tid til at gennemføre foranstaltningerne og således nå de fastsatte mål.
- (19) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (20) I denne afgørelse fastlægges der for programmets samlede varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽³⁾ —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Udarbejdelse af programmet

1. Der vedtages et EF-handlingsprogram til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder for perioden 1. januar 2000-31. december 2003.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 20.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

2. Programmets formål er at bidrage til at sikre en høj grad af beskyttelse af den fysiske og mentale sundhed ved at beskytte børn, unge og kvinder mod vold (herunder vold i form af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug), ved at forebygge vold og ved at yde hjælp til voldsofre, navnlig for at forhindre yderligere udsættelse for vold. Formålet er endvidere at støtte og anspore ikke-statslige organisationer (ngo'er) og andre organisationer, der er aktive på området. Programmet vil i kraft heraf bidrage til den sociale velfærd.

3. De foranstaltninger, der skal gennemføres under programmet, og som er anført i bilaget, skal fremme følgende:

- a) grænseoverskridende foranstaltninger til oprettelse af tværfaglige netværk og til sikring af informationsudveksling, bedste praksis og samarbejde på fællesskabsplan
- b) grænseoverskridende foranstaltninger til bevidsthedsoplysning om offentligheden
- c) supplerende foranstaltninger.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Kommissionen sikrer i nært samarbejde med medlemsstaterne, at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, gennemføres i overensstemmelse med artikel 5.

2. Kommissionen samarbejder efter konsultationer med medlemsstaterne med institutioner og organisationer, der er aktive i forbindelse med forebyggelse af og beskyttelse mod vold mod børn, unge og kvinder og med hjælp til ofre. Den fremmer navnlig det grænseoverskridende samarbejde mellem ngo'er og nationale, regionale og lokale myndigheder.

3. Kommissionen tager hensyn til nationale, regionale og lokale aktiviteter på dette område. Den sikrer desuden, at der tages ligeligt hensyn til alle målgrupper.

4. De foranstaltninger, der træffes, skal omfatte et betydeligt antal medlemsstater.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af det fireårige program (2000-2003) fastsættes til 20 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger fastsættes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

3. Fællesskabets bidrag afhænger af foranstaltningens art. Det kan ikke overstige 80 % af foranstaltningens samlede omkostninger.

Artikel 4

Sammenhæng og komplementaritet

Kommissionen sørger for, at der er sammenhæng mellem de fællesskabsforanstaltninger, der skal gennemføres i forbindelse med programmet, og dem, der er gennemført i forbindelse med

andre programmer og ordninger på dette område, herunder den fremtidige udvikling inden for folkesundhed.

Artikel 5

Gennemførelsesforanstaltninger

1. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse vedtages, for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter forvaltningsproceduren i artikel 6, stk. 2:

- a) det årlige arbejdsprogram for iværksættelsen af programmets foranstaltninger, herunder de budgetmæssige indvirkninger og udvælgelseskriterierne
- b) den generelle ligevægt mellem de forskellige aktionstyper i programmet
- c) bestemmelserne om samordning med programmer og initiativer, der har direkte forbindelse med gennemførelsen af dette programs målsætninger
- d) bestemmelserne om samarbejde med de i artikel 8 omhandlede tredjelande og internationale organisationer
- e) retningslinjerne for kontrol og evaluering af programmet.

2. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse vedtages, for så vidt angår alle andre emneområder, efter rådgivningsproceduren i artikel 6, stk. 3.

Artikel 6

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med bestemmelserne i afgørelsens artikel 8.

Den i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede frist fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med bestemmelserne i afgørelsens artikel 8.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Deltagelse af EFTA/EØS-landene, de associerede lande i Central- og Østeuropa, Cypern, Malta og Tyrkiet

Dette program er åbent for deltagelse af:

- EFTA/EØS-landene i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen

- de associerede lande i Central- og Østeuropa på de vilkår, der er fastsat i Europaafalterne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de respektive associeringsråds afgørelser
- Cypern på grundlag af supplerende bevillinger, der tilvejebringes efter procedurer, som skal aftales med dette land
- Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevillinger, der tilvejebringes i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 8

Internationalt samarbejde

I forbindelse med gennemførelsen af programmet fremmes samarbejde med tredjelande, internationale organisationer, der er kompetente på de områder, programmet dækker, og med alle andre, der er involveret i forebyggelse af og beskyttelse mod alle former for vold, jf. dog traktatens artikel 300.

Artikel 9

Kontrol og evaluering

1. I forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger for at sikre kontrol og løbende evaluering af programmet under hensyntagen til de generelle og særlige målsætninger, der henvises til i artikel 1 og i bilaget.

2. I løbet af programmets andet år forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Kommissionen forelægger en endelig rapport om gennemførelsen af programmet for Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Kommissionen indarbejder i de rapporter, der er henvist til i stk. 2 og 3, oplysninger om fællesskabsfinansiering af de forskellige foranstaltninger og om, hvorvidt de supplerer de øvrige foranstaltninger, som der er henvist til i artikel 4, samt resultaterne af evalueringerne. Den forelægger ligeledes rapporter for Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 10

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

J. GAMA

Formand

BILAG

SÆRLIGE MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER

I. GRÆNSEOVERSKRIDENDE FORANSTALTNINGER TIL OPRETTELSE AF TVÆRFAGLIGE NETVÆRK OG TIL SIKRING AF INFORMATIONSUDVEKSLING, BEDSTE PRAKSIS OG SAMARBEJDE PÅ FÆLLESSKABSPLAN

Målsætning: at støtte og anspore ikke-statslige organisationer (ngo'er) og andre organisationer, herunder offentlige myndigheder, der arbejder med bekæmpelse af vold, til at samarbejde

1. Støtte til oprettelse og styrkelse af tværfaglige netværk samt fremme af og støtte til samarbejde mellem ngo'er og de forskellige organisationer og offentlige organer på nationalt, regionalt og lokalt plan for at forbedre kendskabet til og forståelsen for den anden parts rolle og for at lette udveksling af relevante informationer.
2. Fremme og udveksling af bedste praksis på fællesskabsplan, herunder pilotprojekter, om forebyggelse af vold og om støtte til og beskyttelse af børn, unge og kvinder.

Disse netværk skal aktivt medvirke til at løse voldsproblemet, således

- 1) at der kan opstilles en fælles ramme til analyse af vold, herunder en definition af forskellige former for vold, årsagerne til vold og alle følgevirkningerne heraf
- 2) at den reelle virkning af de forskellige voldsformer i Europa for ofre og samfund kan måles, for at dette fænomen kan modvirkes på rette måde
- 3) at de forskellige former for foranstaltninger og praksis og deres effektivitet med hensyn til at forebygge og opdage vold, herunder vold i form af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug, kan vurderes, og der kan ydes hjælp til volds ofre, navnlig for at hindre fremtidig udsættelse for vold.

II. GRÆNSEOVERSKRIDENDE FORANSTALTNINGER TIL BEVIDSTGØRELSE AF OFFENTLIGHEDEN

Målsætning: støtte til bevidstgørelse af offentligheden om vold og forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder, herunder ofre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og seksuel udnyttelse i kommercielt øjemed samt anden form for seksuelt misbrug

1. Fremme af informationskampagner i samarbejde med medlemsstaterne, pilotprojekter med europæisk nytteværdi og foranstaltninger til bevidstgørelse af offentligheden, særlig børn og unge, undervisere og andre involverede grupper samt af medierne om den potentielle risiko for vold og om, hvorledes den kan undgås, herunder kendskab til lovgivning, sundhedsoplysning og -undervisning i forbindelse med voldsbekæmpelse.
2. Udvikling af en informationskilde på fællesskabsplan, der kan støtte og informere ngo'er og offentlige organer om offentligt tilgængelige oplysninger, som er indsamlet af regeringerne, ngo'er og universiteter, dels om vold, forebyggelse heraf og støtte til ofre samt mulighederne for at forebygge volden, dels om samtlige foranstaltninger og programmer vedrørende dette spørgsmål i Fællesskabets regi. Disse informationer skal kunne integreres i alle relevante informationssystemer.
3. Forskningsprogrammer, der beskæftiger sig med vold og seksuelt misbrug og mulighederne for at forebygge dette med bl.a. det formål at finde frem til de mest effektive metoder og fremgangsmåder til forebyggelse af vold, til hjælp til volds ofre, navnlig for at forhindre yderligere udsættelse for vold, og til analyse af de sociale og økonomiske omkostninger for på rette måde at kunne modvirke dette fænomen.
4. Bedre metoder til erkendelse, rapportering og forvaltning af voldens konsekvenser.

III. SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER

Kommissionen kan ved gennemførelsen af programmet i overensstemmelse med afgørelsens artikel 2 og 5 benytte eksternt teknisk bistand, som finansieres inden for programmets samlede finansieringsramme. Kommissionen kan på samme betingelser indhente ekspertbistand. Den kan endvidere arrangere seminarer, kollokvier og andre møder for eksperter, som kan fremme gennemførelsen af programmet, og den kan udøve oplysnings-, publikations- og formidlingsvirksomhed.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 294/2000**af 8. februar 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 1393/1999 og om forhøjelse til 84 234 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det belgiske interventionsorgans besiddelse**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 39/1999⁽⁴⁾, er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1393/1999⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2050/1999⁽⁶⁾, blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 53 483 tons byg, som er i det belgiske interventionsorgans besiddelse. Belgien har meddelt Kommissionen, at dets interventionsorgan har til hensigt at forhøje den i licitationen udbudte mængde med henblik på eksport med 30 751 tons. Den samlede mængde byg, der af dets interventionsorgan udbydes i licitation, bør derfor forhøjes til 84 234 tons.
- (3) Som følge af den forhøjede licitationsmængde er det nødvendigt at ændre fortegnelsen over områder og

lagermængder. Bilag I til forordning (EF) nr. 1393/1999 bør derfor ændres.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1393/1999 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Licitationen omfatter maksimalt 84 234 tons byg med henblik på eksport til alle tredjelands undtagen Amerikas Forenede Stater, Canada og Mexico.

2. Oplagringsområderne for de 84 234 tons byg er anført i bilag I.«

- 2) Bilag I erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 5 af 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EFT L 163 af 29.6.1999, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT L 255 af 30.9.1999, s. 13.

BILAG

»BILAG I

(tons)

Oplagringssted	Mængde
Hainaut	16 771
Liège	11 366
Namur	22 167
Oost-Vlaanderen	23 308
West-Vlaanderen	10 622«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 295/2000**af 8. februar 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 1667/98 og om forhøjelse til 634 125 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det svenske interventionsorgans besiddelse**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 39/1999⁽⁴⁾, er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1667/98⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 181/2000⁽⁶⁾ blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 597 718 tons byg, som er i det svenske interventionsorgans besiddelse. Sverige har meddelt Kommissionen, at dets interventionsorgan har til hensigt at forhøje den i licitationen udbudte mængde med henblik på eksport med 36 407 tons. Den samlede mængde byg, der af dets interventionsorgan udbydes i licitation, bør derfor forhøjes til 634 125 tons.
- (3) Som følge af den forhøjede licitationsmængde er det nødvendigt at ændre fortegnelsen over områder og

lagermængder. Bilag I til forordning (EF) nr. 1667/98 bør derfor ændres.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1667/98 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Licitationen omfatter maksimalt 634 125 tons byg med henblik på eksport til alle tredjelande undtagen Amerikas Forenede Stater, Canada og Mexico.
 2. Oplagringsområderne for de 634 125 tons byg er anført i bilag I.«
- 2) Bilag I erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 5 af 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EFT L 211 af 29.7.1998, s. 17.

⁽⁶⁾ EFT L 22 af 27.1.2000, s. 42.

BILAG

»BILAG I

(tons)

Oplagringssted	Mængde
Ättersta	7 584
Boarp	2 480
Brännarp	2 624
Broddbo 1	5 997
Broddbo 2	6 076
Djurön	112 474
Ervalla	934
Falun	878
Fammarp	19 046
Funbo-Lövsta	6 579
Gamleby	2 835
Gårdsjö	2 565
Gävle	10 847
Gimo	23 901
Gistad	3 761
Gullspång	2 391
Halmstad (Engströms)	4 659
Hästholmen	5 089
Helsingborg	73 933
Hova	12 981
Kalmar	15 738
Karlshamn	87 536
Katrineholm	2 068
Köping	27 051
Laholm	2 737
Mariestad	1 956
Mjölby	1 804
Moraby	1 637
Motala	2 807
Norrtälje	10 014
Ormesta	17 988
Österbybruk	10 878
Otterbäcken	4 075
Rimforsa	21 449
Rök	4 994
Signestorp	4 517
Simonstorp	5 022
Skivarp	17 301
Söråker	13 053
Stallarholmen	2 062
Stavreviken	1 479
Stockholm (Kvarnholmen)	29 957
Tjustorp	19 849
Värnamo	5 742
Velanda	10 780
Vimmerby	3 997«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 296/2000
af 8. februar 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 8. februar 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	109,0
	204	57,9
	212	104,9
	624	191,1
	999	115,7
0707 00 05	052	132,5
	628	166,1
	999	149,3
0709 10 00	220	190,9
	999	190,9
0709 90 70	052	135,9
	204	71,9
	628	144,3
	999	117,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	42,3
	204	38,4
	212	41,1
	600	37,7
	624	59,8
	999	43,9
0805 20 10	052	53,4
	204	61,4
	999	57,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,3
	204	73,2
	464	143,4
	600	76,1
	624	67,3
	999	85,7
0805 30 10	052	54,4
	600	67,4
	624	66,2
	999	62,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	83,4
	400	87,4
	404	84,0
	720	70,5
	728	76,8
	999	80,4
	0808 20 50	064
0808 20 50	388	104,4
	400	110,8
	528	100,4
	720	101,4
	999	97,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 297/2000**af 8. februar 2000****om åbning af supplerende kontingenter for indførsel i Fællesskabet af visse tekstilvarer med oprindelse i en række tredjelande, der deltager i handelsmesser i Det Europæiske Fællesskab**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1072/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der kan åbnes supplerende kontingenter ud over dem, der er angivet i bilag V til forordning (EØF) nr. 3030/93, når der under særlige omstændigheder opstår behov derfor. Kommissionen har modtaget anmodning om at åbne supplerende kontingenter med henblik på handelsmesser, der skal afholdes i 2000.
- (2) Der er i tidligere år allerede blevet åbnet supplerende kontingenter for en række tredjelande.
- (3) Adgang til de supplerende kontingenter bør begrænses til at omfatte varer, som har været udstillet af eksportlandene ved den pågældende messe, og kun anvendes for de mængder, der er indgået salgskontrakter om som attesteret af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor messen finder sted.
- (4) For at undgå, at disse supplerende kontingenter udnyttes ud over de fastsatte mængder, forekommer det hensigtsmæssigt at kræve, at den medlemsstat, på hvis territorium messen finder sted, dels sikrer, at de samlede mængder, der er omfattet af attesterede kontrakter, ikke overskrider de mængder, der er fastsat i disse supplerende kontingenter, dels at den efter messens afslutning meddeler Kommissionen, for hvilke samlede mængder der er indgået attesterede kontrakter.
- (5) Når varer, for hvilke der åbnes supplerende kontingenter, indføres i Fællesskabet, synes det hensigtsmæssigt at anvende de bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3030/93, som gælder for indførsel af varer, der er omfattet af de i bilag V til nævnte forordning omhandlede kvantitative lofter, bortset fra fleksibilitetsbestemmelserne.
- (6) Ansøgninger om importbevillinger bør desuden være ledsaget af en kontrakt underskrevet på den pågældende

messe og attesteret af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor messen er blevet afholdt.

- (7) For at undgå omgåelse bør der kun udstedes importbevillinger for varer, der er afsendt fra det leverandørland, hvori de har oprindelse, tidligst 30 dage efter afslutningen af den pågældende messe.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Tekstiludvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ud over de kvantitative lofter for indførsel, som er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3030/93, åbnes der supplerende kontingenter som anført i bilaget til brug for de handelsmesser, der vil blive afholdt i Det Europæiske Fællesskab i 2000

Artikel 2

1. Adgang til de supplerende kontingenter, der er nævnt i artikel 1, begrænses til varer, som er blevet udstillet af eksportlandene ved messen og for de mængder, der er indgået salgskontrakter om, som er undertegnet på den pågældende messe og attesteret af de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den pågældende messe finder sted.

2. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis territorium messen finder sted, skal sikre, at de samlede mængder omfattet af attesterede kontrakter ikke overstiger de lofter, der er fastsat i bilaget.

3. Kommissionen underrettes af den pågældende medlemsstat senest 30 dage efter afslutningen af messen om, hvilke samlede mængder der er omfattet af attesterede kontrakter, som er indgået under messen. Denne underretning gives pr. leverandørland og pr. kategori.

Artikel 3

1. For import til Det Europæiske Fællesskab, hvor tillægskvota er åbnet, og uanset at bestemmelserne i stykkerne 2 og 3 i denne artikel påvirkes, skal bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3030/93, som er anvendelige for import af produkter, der er underlagt kvantitative begrænsninger som anført i bilag V i den nævnte forordning anvendes med undtagelse af dem, som berøres af fleksibilitetsbestemmelserne.

⁽¹⁾ EFT L 275 af 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 134 af 28.5.1999, s. 1.

2. Importbevillinger kan kun udstedes, såfremt der forelægges en eksportlicens, der i rubrik 9 indeholder angivelse af den messe og det år, de vedrører, og som er ledsaget af originalen af den i artikel 2 omhandlede attesterede kontrakt.
3. Importbevillingerne må kun omfatte varer, der er afsendt til Fællesskabet fra det tredjeland, hvor de har oprindelse, tidligst 30 dage efter afslutningen af messen.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

BILAG

Supplerende kontingenter for Berlin-Handelsmessen fra den 29. marts til den 2. april 2000

En fuldstændig varebeskrivelse findes i bilag I til forordning (EØF) nr. 3030/93

Kategori	Enhed	Tredjeland (!)	Kvantitativt loft
1	tons	Pakistan	66
	tons	Ukraine	2
4	1000 stk.	Belarus	4
	1000 stk.	Indien	454
	1000 stk.	Indonesien	212
	1000 stk.	Malaysia	94
	1000 stk.	Pakistan	225
	1000 stk.	Ukraine	4
	1000 stk.	Vietnam	25
5	1000 stk.	Belarus	4
	1000 stk.	Indien	252
	1000 stk.	Malaysia	42
	1000 stk.	Pakistan	215
	1000 stk.	Ukraine	12
	1000 stk.	Vietnam	20
6	1000 stk.	Indien	118
	1000 stk.	Indonesien	131
	1000 stk.	Malaysia	92
	1000 stk.	Sri Lanka	116
	1000 stk.	Vietnam	20
7	1000 stk.	Indien	407
	1000 stk.	Indonesien	98
	1000 stk.	Sri Lanka	99
	1000 stk.	Vietnam	25
8	1000 stk.	Belarus	4
	1000 stk.	Indien	323
	1000 stk.	Indonesien	518
	1000 stk.	Malaysia	82
	1000 stk.	Pakistan	158
	1000 stk.	Sri Lanka	270
	1000 stk.	Ukraine	4
	1000 stk.	Vietnam	220
9	tons	Pakistan	233
12	1000 par	Belarus	4
	1000 par	Ukraine	20
15	1000 stk.	Belarus	4
	1000 stk.	Indien	124
	1000 stk.	Ukraine	20
	1000 stk.	Vietnam	20
16	1000 stk.	Ukraine	4
18	tons	Vietnam	5

Kategori	Enhed	Tredjeland ⁽¹⁾	Kvantitativt loft
20	tons	Belarus	2
	tons	Indien	294
	tons	Pakistan	149
	tons	Ukraine	2
21	1000 stk.	Sri Lanka	240
	1000 stk.	Vietnam	30
26	1000 stk.	Belarus	4
	1000 stk.	Indien	383
	1000 stk.	Ukraine	4
27	1000 stk.	Belarus	4
	1000 stk.	Indien	372
29	1000 stk.	Indien	268
78	tons	Vietnam	5
118	tons	Belarus	2

⁽¹⁾ Der åbnes tillægskontingenter på betingelse af, at handelen med tekstilvarer med oprindelse i de pågældende lande i 2000 fortsat er omfattet af en særlig konventionalordning.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 298/2000**af 8. februar 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 2190/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 35, stk. 11, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1303/1999 ⁽⁴⁾, fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.
- (2) I lighed med det, der gælder for andre destinationer, bør gyldighedsperioden begrænses for eksportlicenser for æbler til Sri Lanka.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 4, stk. 5, andet afsnit og i artikel 5, stk. 1, tredje afsnit i forordning (EF) nr. 2190/96 ændres »Costa Rica og Japan« til »Costa Rica, Japan og Sri Lanka«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 155 af 22.6.1999, s. 29.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 1999/103/EF
af 24. januar 2000
om ændring af direktiv 80/181/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽³⁾, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) På det 19. møde (1991) under Generalkonferencen for Mål og Vægt (CGPM) blev listen over dekadiske SI-enhedspræfikser udvidet.
- (2) Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) har revideret principper og regler for mængder og enheder som fastsat i den internationale standard ISO 31. Reglerne for, hvordan SI-enhederne bruges i praksis, er fastsat i international standard ISO 1000.
- (3) Ordlyden af direktiv 80/181/EØF ⁽⁴⁾ bør rettes ind efter de nævnte internationale aftaler og standarder.
- (4) Visse tredjelande accepterer ikke på deres markeder varer, som alene er mærket med de enheder, der er fastsat i direktiv 80/181/EØF som forskriftsmæssige. Firmaer, der eksporterer til disse lande, stilles ringere, hvis det ikke længere er tilladt at benytte supplerende angivelser efter den 31. december 1999. Supplerende angivelser i ikke-forskriftsmæssige enheder bør derfor tillades i endnu et stykke tid.
- (5) Gennemførelsen af direktiv 80/181/EØF bør undersøges, og der bør træffes passende foranstaltninger med henblik på anvendelse af et globalt system. Den i artikel 18 i Rådets direktiv 71/316/EØF ⁽⁵⁾ omhandlede procedure finder i givet fald anvendelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 80/181/EØF ændres således:

1) I artikel 3, stk. 2, ændres datoen »31. december 1999« til »31. december 2009«.

2) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 6a

Spørgsmål vedrørende gennemførelse af dette direktiv, særlig spørgsmålet om supplerende angivelser, undersøges nærmere, og eventuelt påkrævede foranstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 18 i Rådets direktiv 71/316/EØF (*).

(*) EFT L 202 af 6.9.1971, s. 1.«

⁽¹⁾ EFT C 89 af 30.3.1999, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 169 af 16.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 15. december 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 16. december 1999.

⁽⁴⁾ EFT L 39 af 15.2.1980, s. 40. Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/617/EØF (EFT L 357 af 7.12.1989, s. 28).

⁽⁵⁾ EFT L 202 af 6.9.1971, s. 1.

3) Bilaget ændres således:

a) I kapitel I affattes teksten under tabellen i punkt 1.1.1 således:

»Celsius-temperaturen t er lig med differencen $t = T - T_0$ mellem to termodynamiske temperaturer T og T_0 , hvor $T_0 = 273,15$ K. Et interval eller en forskel i temperatur kan udtrykkes enten i kelvin eller i grader Celsius. Enheden grad Celsius er lig enheden kelvin.«

b) Definitionerne af de supplerende SI-enheder under tabellen i punkt 1.2.1 affattes således:

»Planvinkelenhed

En radian er den vinkel mellem 2 radier i en cirkel som på omkredsen afskærer en bue med samme længde som radius.

(International standard ISO 31 — 1: 1992)

»Rumvinkelenhed

En steradian er topvinklen i en kegle, som med toppunkt i centrum af en kugle afskærer et areal på kuglens overflade, som er lig arealet af et kvadrat, hvis side er lig kuglens radius.

(International standard ISO 31 — 1: 1992)«.

c) Tabellen i punkt 1.3 affattes således:

»Faktor	Præfiks	Symbol	Faktor	Præfiks	Symbol
10^{24}	yotta	Y	10^{-1}	deci	D
10^{21}	zetta	Z	10^{-2}	centi	C
10^{18}	exa	E	10^{-3}	milli	M
10^{15}	peta	P	10^{-6}	mikro	μ
10^{12}	tera	T	10^{-9}	nano	n
10^9	giga	G	10^{-12}	pico	p
10^6	mega	M	10^{-15}	femto	f
10^3	kilo	k	10^{-18}	atto	a
10^2	hekto	h	10^{-21}	zepto	z
10^1	deka	da	10^{-24}	yocto	y«

d) Punkt 3 affattes således:

»3. ENHEDER, DER BENYTTES INDEN FOR SI, OG HVIS VÆRDIER BESTEMMES EKSPERIMENTELT

Størrelse	Enhed		
	Navn	Symbol	Definition
Energi	elektrovolt	EV	En elektronvolt er den kinetiske energi, en elektron får ved at passere en potentialforskel på 1 volt i vakuum
Masse	atommasseenhed	U	En atommasseenhed er $1/12$ af massen af et atom af isotopen ^{12}C .

Anmærkning: Præfikser og symboler under punkt 1.3 kan også anvendes sammen med disse to enheder og symbolerne for dem.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 9. februar 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Uanset direktiv 80/181/EØF tillader medlemsstaterne efter 31. december 1999 brug af supplerende angivelser som omhandlet i artikel 3 i nævnte direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

J. GAMA

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. juli 1999

om statsstøtte, der er finansieret ved skattelignende afgifter, og som Nederlandene har til hensigt at yde til salgsfremme for prydblplanter

(meddelt under nummer K(1999) 3440)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(2000/116/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 234/68 af 27. februar 1968 om oprettelse af en fælles markedsordning for levende planter og blomsterdyrkningens produkter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 ⁽²⁾,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽³⁾ i overensstemmelse med artikel 88, stk. 2, første afsnit, i traktaten og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. Sagsforløb

- (1) I overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3, anmeldte de nederlandske myndigheder over for Kommissionen ovennævnte støtteforanstaltning ved brev af 9. december 1996, der blev registreret den 12. december 1996. Kommissionen modtog yderligere oplysninger ved brev af 4. marts 1997, der blev registreret den 5. marts 1997.
- (2) Ved brev SG(97) D/4124 af 30. maj 1997 underrettede Kommissionen den nederlandske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende den anmeldte støtteforanstaltning.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴⁾. Kommissionen opfordrede interesserede

parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte. Den videresendte de indkomne bemærkninger til de nederlandske myndigheder med anmodning om eventuelle kommentarer. Nederlandene meddelte Kommissionen sine kommentarer hertil ved brev af 22. juni 1998.

- (4) På et møde den 23. november 1998 mellem repræsentanter for den nederlandske regering og producentorganisationen blev der fremlagt yderligere oplysninger.

II. Detaljeret beskrivelse af støtteforanstaltningen

- (5) Anmeldelsen vedrører ændring af en skattelignende afgift, som anvendes til finansiering af en eksisterende støtteordning for salgsfremmende aktiviteter. Den nye bestemmelse gør det muligt at lægge afgift på produkter, der importeres fra andre medlemsstater, og at tilbageføre indtægterne herfra til de repræsentative salgsorganisationer.
- (6) Den eksisterende støtte ydes til salgsfremme i prydblplantersektoren (støtteforanstaltning nr. 766/95). De salgsfremmende aktiviteter varetages af Bloemenbureau Holland. Støtten finansieres gennem en skattelignende afgift, som Productschap Tuinbouw (tidligere Productschap voor Siergewassen (PVS)) lægger på prydblplanter eller formeringsmateriale fra disse ved salg i Nederlandene. Afgiften afhænger af værdien af de solgte produkter og skal betales af alle producenter og importører af prydblplanter. Produkter, der importeres fra andre EU-medlemsstater, er udtrykkeligt undtaget fra afgiften.

⁽¹⁾ EFT L 55 af 2.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT C 227 af 26.7.1997, s. 5.

⁽⁴⁾ Jf. fodnote 3.

Kommissionen har altid betragtet indtægter hidrørende fra en afgift, der var pålagt ved national lov, som statsmidler, jf. traktatens artikel 87, stk. 1. Da de pågældende indtægter anvendes til at fremme salget af visse nederlandske produkter (blomster og planter), og da de derfor »fordrejer eller truer med at forvride konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner«, er den nederlandske foranstaltning derfor en støtteforanstaltning i medfør af traktatens artikel 87, stk. 1.

I henhold til den foreslåede ændring skal undtagelsen for produkter, der importeres fra andre medlemsstater, ophæves, og disse produkter pålægges afgift på samme måde som nederlandske produkter eller produkter, der importeres fra tredjelande. Alle indtægter fra afgiften på produkter, der importeres fra andre medlemsstater, skal anvendes til salgskampagner i de berørte medlemsstater i et tæt samarbejde mellem Productschap Tuinbouw og repræsentative organisationer i de andre medlemsstater.

Productschap Tuinbouw agter at indgå kontrakter med repræsentative organisationer i alle medlemsstater med henblik på gennemførelse af salgsfremmende aktiviteter, og det skal heraf fremgå, hvorledes indtægterne anvendes på generiske salgskampagner for prydblanser. De nederlandske myndigheder har fremlagt en modelkontrakt.

- (7) De nederlandske myndigheder har understreget, at de foreslåede kontrakter med repræsentative salgsgeselskaber i de andre medlemsstater vil blive indgået frivilligt, uden at der øves nogen form for pres. I sit brev med kontrakttilbud til potentielle partnerorganisationer forklarer Productschap Tuinbouw, at kontrakten vedrører opkrævning af afgifter på produkter fra de pågældende medlemsstater og tilbagebetaling af de indtægter, der opnås derved. De nederlandske myndigheder påpeger, at det i en af betragtningerne inden kontraktbestemmelserne anføres, at afgiften pålægges produkter, der sælges i eller via Nederlandene. I henhold til de nederlandske myndigheder kan kontrakten derfor kun indgås, hvis den anden medlemsstats repræsentative organisation udtrykkeligt godkender, at dens produkter, ved salg i eller via Nederlandene, pålægges en afgift, og indtægterne herfra tilbageføres.

De nederlandske myndigheder garanterer, at hvis der for en medlemsstats vedkommende ikke kan indgås en sådan kontrakt, vil denne medlemsstats produkter ikke blive pålagt afgift.

- (8) Den vigtigste bestemmelse i modelkontrakten fra Productschap Tuinbouw er, at aktiviteterne til salgsfremme skal fastlægges og gennemføres i fællesskab mellem Productschap Tuinbouw og medlemsstatens salgsgeselskab. I henhold til kontrakten skal alle salgsfremmende aktiviteter endvidere godkendes af medlems-

statens salgsgeselskab, som på ethvert tidspunkt kan nedlægge veto mod ethvert forslag. Hvis der ikke opnås enighed gennem samråd, kan et udvalg, der nedsættes af begge parter, formulere en bindende henstilling. Udvalget skal bestå af et medlem, der udpeges af hver part, og en uafhængig tredje part, der udpeges af repræsentanterne for de kontraherende organisationer.

- (9) Productschap Tuinbouw anvender tre udvælgelseskriterier for at sikre, at partnerorganisationerne i de andre medlemsstater er repræsentative. Sådanne organisationer skal:
- være i stand til at gennemføre salgsfremmende aktiviteter
 - gennemføre sine aktiviteter på hele den pågældende medlemsstats område
 - repræsentere et bredt udsnit af producenterne og forhandlerne.
- (10) Selv om det ikke lykkes at finde en organisation, der opfylder disse tre kriterier, skal der i henhold til de nederlandske myndigheders oplysninger søges at finde en producent- eller forhandlerorganisation, der repræsenterer sektoren, og som bl.a. varetager salgsfremmende aktiviteter. Hvis flere organisationer opfylder udvælgelseskriterierne, skal de alle konsulteres, og kontrakten enten indgås med dem alle, eller dem, der ikke indgås kontrakt med, anerkender den organisation, der får kontrakten, som værende repræsentativ. Ifølge de nederlandske myndigheder er det herved muligt at undgå et arbitrært valg af partnerorganisation.
- (11) De nederlandske myndigheder har fremlagt en detaljeret liste over de partnerorganisationer, de vil samarbejde med i de forskellige medlemsstater, andre potentielle partnerorganisationer og årsagerne til, at de enkelte organisationer i overensstemmelse med ovenstående kriterier blev valgt.
- Med hensyn til arten af salgsfremmestøtte har de nederlandske myndigheder bekræftet deres tidligere erklæring om, at det eksisterende program (støtteforanstaltning nr. 766/95) opfylder Kommissionens kriterier for national støtte til reklame for landbrugsprodukter⁽⁵⁾, og om, at det samme gælder for salgsfremmende aktiviteter, der gennemføres i samarbejde med partnerorganisationer i andre medlemsstater. Kommissionen mener derfor, at støtten under det nye program er forenelig med fællesmarkedet.
- (12) De nederlandske myndigheder foreslår at indføre en afgift for produkter, der importeres fra andre medlemsstater. I overensstemmelse med EF-Domstolens kendelse i sag 47/69, Frankrig mod Kommissionen⁽⁶⁾, anser Kommissionen generelt støtte, der finansieres gennem skattelignende afgifter, som også pålægges produkter, der importeres fra andre medlemsstater, som uforenelig med fællesmarkedet.
- (13) Kommissionen mener, at den omstændighed, at partnerorganisationerne i de andre medlemsstater først skal godkendes, at deres produkter pålægges afgiften, er en vigtig faktor, der adskiller den fra de sædvanlige skattelignende afgifter. Denne godkendelse synes at gøre afgiften på importerede produkter frivillig, da

⁽⁵⁾ EFT C 302 af 12.11.1987, s. 6.

⁽⁶⁾ Sml. 1970, s. 487.

Productschap Tuinbouw kun kan lægge afgifter på produkter, der importeres fra andre medlemsstater, hvis partnerorganisationerne i de pågældende medlemsstater accepterer ordningen. Afgiften på importerede produkter kan derfor kun blive obligatorisk, hvis der foreligger en sådan godkendelse.

Tilbageførslen af indtægterne til partnerorganisationerne er efter Kommissionens opfattelse yderligere et forhold, som adskiller ordningen fra de sædvanlige skattelignende afgifter.

- (14) Kommissionen konkluderede derfor, at hvis betingelserne i betragtning 13 er opfyldt, kan den foreslåede ordning anses for at være forenelig med fællesmarkedet, da den er baseret på en frivillig godkendelse fra de repræsentative partnerorganisationer i de pågældende

medlemsstater. Da afgiftsprovenuet tilbageføres til disse medlemsstater, kan det endvidere antages, at afgiftsbyrden sammenholdt med de fordele, der opnås ved støtteforanstaltningen, ikke er større for importerede produkter end for indenlandske produkter.

- (15) Kommissionen tvivler imidlertid meget på, at de betingelser, der er angivet i betragtning 13, vil være opfyldt, når ordningen tages i brug.
- (16) Kommissionen har derfor indledt proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

III. Mulige økonomiske konsekvenser af afgiften

- (17) Ifølge oplysningerne fra Productschap Tuinbouw vil den foreslåede afgift få følgende økonomiske konsekvenser:

Afskårne blomster og potteplanter 1998

(1 000 NLG)

Land	Import	Indtægter efter indførsel af den skattelignende afgift
Frankrig	29 300	274
Belgien	79 600	745
Tyskland	34 500	322
Italien	9 600	90
Det Forenede Kongerige	7 800	73
Irland	4 000	37
Danmark	10 800	101
Grækenland	1 700	16
Portugal	2 100	20
Spanien	103 800	970
Østrig	600	6
Finland	200	2
Sverige	400	3
I alt	284 400	2 659

- (18) De anslåede og de faktiske omkostninger ved salg fremmende aktiviteter, som finansieres gennem skattelignende afgifter, der udelukkende lægges på nederlandske produkter er:

(NLG)

År	Anslåede omkostninger	Faktiske omkostninger
1993	26 045 000	25 550 002
1994	26 880 000	26 907 924
1995	27 710 000	
1996	28 250 000	

- (19) Afgiften var i årene 1995-1998 følgende: 1995: 0,8 %, 1996: 0,95 %, 1997: 1,05 % og 1998: 1,15 %.
- (20) De økonomiske konsekvenser fremgår ligeledes af en sammenligning med eksporten af blomsterløg fra Nederlandene:

Eksporert af blomsterløg fra Nederlandene

Værdi

(1 000 EUR)

	1994	1995	1996
i EU	275 717	286 589	293 790
uden for EU	310 533	279 217	253 598

Kilde: Eurostat.

Mængde

(tons)

	1994	1995	1996
i EU	85 848	88 482	93 726
uden for EU	84 430	65 954	65 674

Kilde: Eurostat.

IV. Bemærkninger fra de andre medlemsstater og interesserede parter

4.1. Belgien

- (21) De belgiske myndigheder fremsatte deres bemærkninger til Nederlandenes foreslåede foranstaltninger ved brev af 22. august 1997:
- (22) De sætter spørgsmålstegn ved, om de produkter, der indføres fra andre medlemsstater, nu er fritaget for den skattelignende afgift.
- (23) De belgiske myndigheder undrer sig ligeledes over, hvori forskellen til den nuværende situation består. Efter deres opfattelse er det ikke klart, om afgiften anvendes på salg ved auktioner eller på alle importerede planter. Foranstaltningens rækkevidde (dvs. hvilke produkter der skal pålægges told) synes også at være temmelig uklar.
- (24) Der er overhovedet ingen garanti for, at indtægterne fra afgiften vil blive anvendt til at fremme salget af de produkter, den pålægges (hvis f.eks. en vis procentdel af afgiften anvendes på potteplanter, bør den samme procentdel af indtægterne herfra anvendes til fremme af potteplantesalget). Indtægterne fra afgiften på belgiske produkter bør endvidere fordeles under hensyntagen til produktets regionale oprindelse.
- (25) Hvad angår repræsentative partnerorganisationer, påpeger de belgiske myndigheder, at salgsfremme er et regionalt anliggende i Belgien. Eftersom afgifterne pålægges i produktionssektoren, bør den inddrages i de salgsfremmende aktiviteter og samarbejde herom med salgssektoren.
- (26) De belgiske myndigheder meddelte ved brev af 18. januar 1999, at de trækker deres forbehold tilbage. De behøver ikke længere at blive taget i betragtning, da der er indgået en samarbejdsaftale mellem Productschap

Tuinbouw og VLAM, som varetager salgsfremme for landbrugsprodukter i Flandern.

4.2. Det Forenede Kongerige

- (27) Det Forenede Kongerige fremsatte sine bemærkninger ved brev af 29. august 1997:
- (28) I henhold til Det Forenede Kongerige er der et repræsentationsproblem. Productschap Tuinbouw samarbejder hovedsagelig med to britiske organisationer, og ingen af disse er overhovedet repræsentative for de fleste producenter og forhandlere. Der er derfor risiko for, at visse forhandlere vil være nødt til at betale afgiften uden at være repræsenteret.
- (29) Produkter fra medlemsstater, som ikke deltager i ordningen, risikerer at blive diskrimineret.
- (30) Producenter og forhandlere fra andre medlemsstater vil ikke nødvendigvis få ligelig fordel af det salgsfremmende arbejde, der gøres af Productschap Tuinbouw. Det er heller ikke klart, hvad der vil ske med de indtægter, der ikke anvendes til dette arbejde. Det bør gennem indførelse af regler sikres, at de indtægter, der kommer ind, føres tilbage.
- (31) Endelig kan visse praktiske aspekter give anledning til problemer. Productschap Tuinbouw skal naturligvis sikre, at de importerede produkters oprindelse bestemmes nøje. I modsat fald er der risiko for, at der etableres en unfair ordning med faste skattelignende afgifter.
- (32) De britiske myndigheder mener derfor, at det nederlandske forslag er i modstrid med producenternes interesser i de andre medlemsstater og modsætter sig afgiften på importerede produkter.

(33) The Flowers and Plants Association udtrykte ved brev af 5. januar 1999 sin støtte til den ordning, der foreslås af Productschap Tuinbouw. Denne sammenslutning hævder at repræsentere alle de store britiske eksportører af narcisser. Den ordning, der foreslås af Productschap Tuinbouw, skulle gøre det muligt for organisationen at gennemføre generiske salgskampagner.

4.3. Danmark

(34) De danske myndigheder fremsatte deres bemærkninger ved brev af 3. september 1997:

(35) Alene det administrative besvær med opkrævning af skattelignende afgifter på produkter, der importeres fra andre medlemsstater, bør betragtes som en hindring for et velfungerende indre marked. Godkendelse af den nederlandske ordning vil endvidere kunne skabe præcedens for andre medlemsstater.

(36) Det frivillige element ved ordningen er ikke tilstrækkelig grund til at ændre Kommissionens praksis med hensyn til skattelignende afgifter på importerede produkter.

(37) Den foreslåede ordning vil desuden ramme danske produkter, der eksporteres til Nederlandene, dobbelt hårdt, fordi de allerede beskattes i Danmark.

4.4. Sverige

(38) De svenske myndigheder fremsatte deres bemærkninger ved brev af 23. september 1997:

(39) Selv om afgifterne er frivillige og indtægterne herfra tilbageføres til eksportlandet, udgør ordningen en hindring for handelen i det indre marked og medfører administrative ekstraomkostninger. Den skattelignende afgift kan ligeledes medføre, at visse lande indstiller salget af deres produkter på det nederlandske marked, hvilket ville være til fordel for de nederlandske producenter.

(40) Da der i flere lande allerede opkræves afgifter, ville ordningen udgøre en dobbelt byrde.

(41) Der kan kun opkræves en frivillig afgift — enten direkte eller gennem en repræsentativ organisation — hvis alle producenter og forhandlere er enige om det.

(42) De svenske myndigheder betvivler, at erhvervsdrivende fra de andre medlemsstater kan få lige så stor gavn af ordningen som de nederlandske erhvervsdrivende.

(43) Trädgårdsnäringens Riksförbund (den svenske sammenslutning af producenter af gartneriprodukter) og Blomstergrossisternas Riksförbund (den svenske sammenslutning af blomstergrossister) fremsatte deres bemærkninger ved brev af 22. december 1998:

(44) I sit svar til Kommissionen peger de svenske myndigheder på de retlige og konkurrencemæssige aspekter. Herved tager myndighederne i henhold til de to sammenslutninger kun lidt hensyn til de svenske repræsentative organisationers meget mere positive vurdering. De svenske sammenslutninger støtter det nederlandske forslag fuldt ud. De fleste EU-lande nyder godt af det

salgsfremmende arbejde, der gøres i Nederlandene. Set i lyset af EU's indsats for at fremme salget af blomster og planter og for til fordel for EU-producenterne at opveje konsekvenserne af liberaliseringen af import fra tredjelande under det særlige program til fremme af salget, kan den nederlandske plan ligeledes spille en vigtig rolle. Den kan endog danne grundlag for et EU-program.

(45) Frivilligheden ved ordningen er et andet aspekt, der skal tages hensyn til.

V. Kommentarer fra Nederlandene

(46) Ved brev af 22. juni 1998 (hvori der henvises til Productschap Tuinbouw's bemærkninger i brev af 30. januar 1998, som er vedlagt brevet fra de nederlandske myndigheder) reagerede de nederlandske myndigheder således:

5.1. Hvad angår Belgiens bemærkninger

(47) I overensstemmelse med Productschap Tuinbouw's regler er afgiften siden 1. januar 1996 ikke blevet anvendt på produkter fra andre medlemsstater. Hvis der ved auktioner efter denne dato og af tekniske årsager alligevel er blevet pålagt afgifter, vil de blive betalt tilbage.

(48) Der vil ikke kun blive lagt afgifter på salg ved auktioner, men også på salg i forbindelse med disse. Ordningen bliver ikke forskellig fra den, der anvendtes før 1996. Afgiften skal kun gælde for blomsterdyrkningsprodukter. Der er særlige regler for blomsterdyrkningsprodukter og blomsterløg.

(49) Der bliver allerede skelnet mellem pottedplanter og andre produkter fra blomsterdyrkning. Indtægterne skal derfor fordeles på hver af de grupper, der er pålagt afgifter. Fordeling af afgiftsindtægterne fra Belgien vil afhænge af de repræsentative organisationer.

(50) Den foreslåede ordning er til gavn for hele blomsterdyrkningssektoren (både producenter og forhandlere).

5.2. Hvad angår de britiske bemærkninger

(51) Der udvælges først en national organisation. Hvis dette ikke er muligt, forsøger Productschap Tuinbouw at arbejde med organisationer, der repræsenterer en stor del af de berørte sektorer. Til det formål er der blevet gennemført drøftelser med andre organisationer (f.eks. National Farmers' Union). Så længe der ikke findes en sammenslutning af repræsentative organisationer, foreslår Productschap Tuinbouw at fortsætte samarbejdet med de to britiske organisationer, som man i øjeblikket samarbejder med. I henhold til Productschap Tuinbouw er det salgsfremmende arbejde til gavn for hele sektoren, og problemet med anvendelse af afgifter uden repræsentation skal ses i dette perspektiv.

(52) Det påpeges, at kun tre medlemsstater endnu ikke har underskrevet kontrakten. Disse tre lande tegner sig for under 1 % af det samlede beløb, der er kommet ind.

- (53) Det kan eventuelt overvejes at tilbagebetale de afgiftsindtægter fra medlemsstaterne, der ikke er blevet anvendt til salgsfremme. En sådan løsning synes dog ikke at være særlig påkrævet i betragtning af de kontrakter, der allerede er indgået.
- (54) Productschap Tuinbouw mener at kunne bestemme importerede produkters oprindelse med en stor grad af sikkerhed. Der skal årligt gennemføres drøftelser med medlemsstaternes kompetente myndigheder for at fastlægge, hvor store beløb de enkelte lande har til gode.

5.3. Hvad angår Danmarks bemærkninger

- (55) Ifølge Productschap Tuinbouw er der ikke tale om en dobbelt byrde, fordi de afgifter, der opkræves i Nederlandene, føres tilbage til Danmark.

5.4. Hvad angår Sveriges bemærkninger

- (56) Ifølge Productschap Tuinbouw stilles nederlandske erhvervsdrivende ikke gunstigere end andre erhvervsdrivende.
- (57) Ifølge Productschap Tuinbouw er der ikke tale om en dobbelt byrde, da de afgifter, der opkræves i Nederlandene, føres tilbage til Sverige.

VI. Vurdering af støtteforanstaltningen

- (58) Den tvivl, der har fået Kommissionen til at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, består stadig.

6.1. Omfanget af partnerorganisationernes repræsentativitet

- (59) Helt frivillige bidrag fra blomsterdyrkningssektoren til finansiering af produktfremme betragtes ikke som statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, da det ikke drejer sig om »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form«. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag. For at garantere, at afgiften pålægges på grundlag af en frivillig kontrakt, skal alle prydplanteproducenter og -forhandlere i den pågældende medlemsstat godkende den. De organisationer, der indgås kontrakt med, skal derfor repræsentere alle medlemsstatens producenter og forhandlere, hvilket ikke er tilfældet med den foreslåede nederlandske ordning. Det juridiske grundlag for ordningen er en såkaldt hefferingsverordning, der giver Productschap Tuinbouw mulighed for at lægge afgifter på importerede produkter. Kommissionen har under henvisning til Domstolens retspraksis (7) altid ment, at indtægter hidrørende fra en national obligatorisk afgift er at betragte som statsmidler i henhold til artikel 87, stk. 1. Der er således tydeligvis tale om statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1. En skattelignende afgift, som lægges på importerede produkter, er uforenelig med fællesmarkedet, fordi den kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne negativt.

- (60) På mødet den 23. november 1998 pegede Productschap Tuinbouw's repræsentanter på lighederne med den ordning, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 2275/96 af 22. november 1996 om specifikke foranstaltninger for levende planter og blomsterdyrkningsprodukter (8) og Kommissionens forordning (EF) nr. 803/98 af 16. april 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2275/96 om specifikke foranstaltninger for levende planter og blomsterdyrkningsprodukter (9).

Det skal i den forbindelse påpeges, at programmer til fremme af salget af levende planter og blomsterdyrkningsprodukter skal indgives af repræsentative sammenslutninger af erhvervsdrivende inden for en eller flere aktiviteter i sektoren for levende planter og blomsterdyrkningsprodukter (artikel 4 i forordning (EF) nr. 803/98).

De partnerorganisationer, Productschap Tuinbouw har indgået kontrakter med, er de samme som dem, der er aktive inden for disse rammer på EU-plan. Productschap Tuinbouw antager derfor, at myndighederne i de forskellige EU-lande opfatter partnerorganisationerne som værende repræsentative og har godkendt dem som sådan.

- (61) Dette argument kan imidlertid ikke godtages. Der skal foretages en klar skelnen mellem på den ene side organisationer, der er udpeget til at forvalte EU-budgetter på grundlag af en rådsforordning og under medlemsstaternes og Kommissionens tilsyn, og på den anden organisationer, som — i de fleste tilfælde uden et nationalt lovmæssigt grundlag — udpeges af Productschap Tuinbouw til at forvalte en afgiftsordning for virksomheder, der i visse tilfælde er og i andre ikke er medlemmer af disse organisationer, og til at fremme salget af blomster og planter ved hjælp af indtægterne fra sådanne afgifter. Et horisontalt EU-retsinstrument (herunder navnlig en forordning), hvorved der indføres fælles kriterier, og som i offentlighedens interesse tager sigte på at opnå en vis harmonisering, berettiger ikke nødvendigvis en medlemsstat til på eget initiativ at indføre hindringer i form af skatter eller afgifter. Der foreligger desuden den risiko, at afgiften anvendes uden repræsentation.

- (62) Den omstændighed, at salgsfremmende aktiviteter i andre medlemsstater skal gennemføres i samråd med Productschap Tuinbouw, giver denne organisation en vis indflydelse på gennemførelsen af salgsfremmende arbejde i disse lande, som de andre medlemsstaters organisationer ikke har i Nederlandene. Denne ubalance giver anledning til at tro, at foranstaltningen er skræddersyet til de nederlandske erhvervsdrivende.

6.2. Anvendelse af midler, der føres tilbage

- (63) Det er ikke klart, om producenter og forhandlere i de andre medlemsstater ville være i stand til at få lige så meget gavn af de salgsfremmende foranstaltninger, der gennemføres af partnerorganisationerne i disse landet, som nederlandske producenter og forhandlere får af de foranstaltninger, der iværksættes af Productschap Tuinbouw.

(7) Dom i sag 78/76, Steinike & Weinlig mod Tyskland, Sml. 1977, s. 595.

(8) EFT L 308 af 29.11.1996, s. 7.

(9) EFT L 115 af 17.4.1998, s. 5.

Det er Domstolens faste retspraksis ⁽¹⁰⁾, at hvis fordelene i forbindelse med anvendelsen af afgiften fuldt ud opvejer den byrde, der er lagt på det indenlandske produkt, når det afsættes på markedet, så har denne afgift samme virkning som told, hvilket er i modstrid med artikel 23 og 25. Hvis disse fordele kun delvist opvejer den afgift, der pålægges indenlandske produkter, er den pågældende afgift omfattet af traktatens artikel 90. I sidstnævnte tilfælde er afgiften uforenelig med artikel 90 og derfor forbudt, hvis den diskriminerer importerede produkter, dvs. hvis den i mærkbar grad opvejer afgiftsbyrden for indenlandske produkter i sammenligning med importerede produkter.

I det foreliggende tilfælde er det ikke slået fast, at importerede produkter ikke diskrimineres, eller at de skattelignende afgifter og indtægterne herfra ikke er i modstrid med traktatens artikel 90. Det afgørende spørgsmål er, om importerede produkter virkelig kan have samme fordele af støtteordningen som indenlandske produkter. Selv om reglerne sikrer lige behandling for indenlandske og importerede produkter, er betingelserne i praksis uvægerligt til fordel for de indenlandske erhvervsdrivende, fordi det salg fremmende arbejde er gearret til de indenlandske specialiteter, krav og markedsvilkår (sæsonbetingede udsving og ændringer med hensyn til de dyrkede sorter). Selv om man antager, at importerede produkter virkelig kan have samme fordele af støtteordningen på samme måde som indenlandske produkter, findes der i praksis ikke nogen mekanisme, hvormed Kommissionen kan kontrollere, om produkter fra de 14 andre medlemsstater nyder godt af støtten på samme måde som de indenlandske produkter. Dette skyldes især, at de nederlandske myndigheder ikke har oplyst, hvilket identifikationssystem, der anvendes til at bestemme de importerede produkters oprindelse (jf. betragtning 31), bortset fra en vag forsikring fra Productschap Tuinbouw om, at organisationen anser sig selv for at være i stand til at foretage denne bestemmelse (jf. betragtning 54).

- (64) Desuden er målsætningerne med artikel 87 og 88 på den ene side og artikel 90 på den anden forskellige. Den omstændighed, at en indenlandsk foranstaltning opfylder kravene i artikel 90, medfører ikke nødvendigvis, at den er i overensstemmelse med andre bestemmelser, som f.eks. artikel 87 og 88. Når en støtteforanstaltning finansieres gennem en afgift for visse virksomheder eller produktioner, skal Kommissionen ikke blot undersøge, om finansieringsformen er i overensstemmelse med traktatens artikel 90, men også om den, kombineret med den støtte, den bidrager til, er forenelig med artikel 87 og 88 ⁽¹¹⁾.

Da afgifterne ikke er frivillige (hvilket de i henhold til forklaringen ovenfor ikke er, jf. betragtning 59) og indtægterne herfra tilbageføres til eksportlandet, kan den

foreslåede ordning være til hinder for samhandelen i det indre marked og give anledning til supplerende administrative omkostninger.

Den foreslåede ordning synes frem for alt at have til formål at genskabe konkurrenceevnen for nederlandske produkter, der selv er omfattet af den skattelignende afgift. Importerede produkter, der ville være blevet mere konkurrencedygtige, fordi der kun lægges afgifter på indenlandske produkter, mister denne fordel, hvis de også pålægges afgifter. Anvendelse af indtægterne fra afgiften til salg fremmende for importerede produkter opvejer ikke nødvendigvis tabet af denne konkurrencefordel, fordi der i praksis ikke er sikret lige behandling af produkterne (jf. betragtning 63).

Den foreslåede ordning risikerer at fordreje den frie konkurrence. Støttens negative konsekvenser for samhandelen mellem medlemsstaterne kan endvidere blive forstærket på grund af finansieringsformen, som også indebærer, at der lægges afgifter på importerede produkter.

- (65) Det skal tilføjes, at erhvervsdrivende fra de andre medlemsstater ofte påtager sig at yde støtte til finansiering af lignende salg fremmende aktiviteter. Når producenter fra de andre medlemsstater eksporterer til lande, der opkræver importafgifter, finansierer de den samme type aktiviteter to gange.

De nederlandske myndigheder har i den forbindelse erklæret, at de er indstillet på at genindføre en ordning svarende til den, der tidligere fandtes for Tyskland og Nederlandene, hvor en erhvervsdrivende afgifts fritages, hvis denne dokumenterer allerede at have betalt en tilsvarende afgift i det andet land.

En sådan formalitet (fremlæggelse af dokumenter for at kunne blive fritaget for afgiften) må imidlertid betragtes som en foranstaltning med tilsvarende virkning (dvs. »enhver af medlemsstaternes bestemmelser for handelen, som direkte eller indirekte, øjeblikkeligt eller potentielt, kan hindre samhandelen i Fællesskabet« ⁽¹²⁾) og er derfor i modstrid med traktatens artikel 28. Helt enkle formaliteter, som f.eks. fremvisning af dokumenter og eventuel tilhørende kontrol eller verificering, kan udgøre en hindring for samhandelen i EU. Sådanne kontroller ved grænserne er i øvrigt kun berettiget i et mindre antal tilfælde ⁽¹³⁾.

- (66) Indtægterne fra skattelignende afgifter kan i øvrigt vise sig at være for små til at iværksætte salg fremmende aktiviteter. I en sådan situation findes der ingen korrigerende foranstaltninger, der sikrer producenter og forhandlere fra de andre medlemsstater en rimelig kompensation, og intet kan hindre den godkendte organisation i at beholde pengene.

⁽¹⁰⁾ Jf. dom i de forenede sager C-78 til C-83/90, Compagnie Commerciale de l'Ouest mod Receveur Principal des Douanes, Sml. 1992 I, s. 1847, præmis 27, og Domstolens dom af 16. december 1992 i sag C-17/91, Lornoy mod den belgiske stat, Sml. 1992 I, s. 6523, præmis 21.

⁽¹¹⁾ Domstolens dom af 25. juni 1970 i sag 47/69, som allerede er omhandlet i fodnote 6. Jf. også dom af 2. august 1993 i sag C-266/91, Cellulose Beira mod Fazenda publica, Sml. 1993 I, s. 4337, og dom af 27. oktober 1993 i sag C-72/92, Scharbatke mod Tyskland, Sml. 1993 I, s. 5509.

⁽¹²⁾ Domstolens dom af 11. juli 1974 i sag 8/74, Dassonville, Sml. 1974, s. 837.

⁽¹³⁾ Domstolens dom af 25. oktober 1979 i sag 159/78, Kommissionen mod Italien (told), Sml. 1979, s. 3247.

VII. Konklusioner

- (67) Kommissionen mener på grundlag af ovenstående ikke, at der er anledning til at fravige den sædvanlige praksis for statsstøtte, som finansieres ved afgifter, der også lægges på importerede produkter, nemlig at ordningen skal være baseret på en frivillig godkendelse fra de erhvervsdrivende eller godkendte repræsentative organisationer i de berørte medlemsstater, og indtægterne fra afgiften føres tilbage til de pågældende medlemsstater.
- Kommissionen anser derfor denne støtte, der finansieres ved skattelignende afgifter, som ligeledes pålægges produkter, der importeres fra andre medlemsstater, som uforenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, Nederlandene påtænker at yde til salgsfremmende foranstaltninger for prydplanter, og som finansieres ved en skattelignende afgift, der pålægges produkter, som importeres

fra andre medlemsstater, er uforenelig med fællesmarkedet. Støtteordningen kan derfor ikke bringes i anvendelse.

Artikel 2

Nederlandene underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen
